

Příběhy našich sousedů

ELIŠKA KREJČOVÁ

Zpracovali: Tobiáš Bozděch, Nikola Klečková, Karolína Nováková,
Adam Šťastný & Nela Žambůrková

Vyučující: Libuše Sakalová

Škola: Dvořákovo gymnázium a SOŠE Kralupy nad Vltavou

Životopis

Paní Eliška Krejčová se narodila 11. 9. 1927 v Kralupech nad Vltavou, jako třetí dítě do rodiny Fürstových. Celé dětství vyrůstala v Šafaříkově ulici, v rodinném domě nedaleko gymnázia.

Šťastné dětství prožila se svými dvěma bratry Josefem a Václavem, tatínkem Josefem a maminkou Alžbětou.

Tatínek Elišky byl lakýrníkem amalířem pokojů. Maminka pracovala v domácnosti a starala se o dělníky a učedníky, kteří tatínkovi vypomáhali.

Do první třídy nastoupila Eliška do dívčí školy, která dříve stávala na místě dnešní kralupské knihovny. Celé dětství ji doprovázel sport, na který měla od malička talent. Byla velmi akčním dítětem a věnovala se volejbalu, fotbalu a atletice. Díky svým bratrům si ve svých šesti letech oblíbila i stolní tenis poté, co jim tatínek pořídil pingpongový stůl. Mezi jedenáctým a dvanáctým rokem ji její bratr Vašek vzal do TTK Kralupy.

Při jejím prvním větším přátelském zápase hrála tenkrát mladá Eliška Fürstová vyrovnaně se spartánskou hráčkou Ivou Bukovičovou, sice nakonec podlehla 21:16 a 21:14, ale svým výkonem zaujala trenéra Dr. Zdeňka Preissiga a pana radu Vendelína Veselého. Dr. Preissig poté dojížděl Elišku trénovat.

Poté, co začal Protektorát, začala v Praze navštěvovat obchodní školu, díky čemuž mohla přestoupit do Sparty a začala hrát v Černé Růži, kam chodila i mezi vyučováním. Škola pro ni nebyla hlavní prioritou na rozdíl od tréninků.

Postupně, ale velmi rychle se začala zdokonalovat a dostala se do extraligy smíšených družstev. Poté Eliška začala hrát i ve velmi známých hernách jako byly například kino Illusion, Radiopalác, hotel Alcron a i už zmiňovaná pasáž Černá Růže. Poté už přišla reprezentace a Eliška začala hrát významné turnaje po celém světě.

Paní Eliška Krejčová si ve svém životě prošla i tragickou událostí. Touto událostí byly nálety na Kralupy 22. března roku 1945.

Eliška v tu dobu byla ve své práci, kde bombardování přečkala.

Takové štěstí bohužel neměli její rodiče a bratři, kteří v tu dobu byli v jejich domě, který byl zasažen náletem. Zůstali v domě zasypáni, ale naštěstí byli zachráněni. Nálet dům zcela zničil.

Za prací 22. 3. 1945 docházela do Národního výboru v Kralupech, kde pracovala v zemědělském oddílu.

V roce 1946 v Bratislavě na Mistrovství Československa získala Eliška svůj první mistrovský titul.

V této době pracovala ve Spartě jako sekretářka, kde byla půl roku. Později byla zaměstnána v chemických závodech v Litvínově. Po nějaké době se přesunula do Prahy, kde pracovala v kalírně 17 let. Zde ji práce bavila. Jako poslední zaměstnání si vybrala práci ve skladě na náhradní díly.

V roce 1949 se provdala za Oldřicha Krejčího a stala se z ní Eliška Krejčová.

V české reprezentaci aktivně hrála až do roku 1957, kdy oznámila konec z rodinných důvodů. Po dlouhých letech ale uvedla, že hrát přestala, protože po ní StB požadovala bližší spolupráci.

Na jaře 1990, několik měsíců po Sametové revoluci, umírá její manžel Oldřich, s kterým prožila více jak 40 let. Společně postavili rodinný dům na Lutovníku. Na velké zahradě zasázeli desítky ovocných stromů, nejvíce jabloní.

I po smrti manžela se věnovala milované zahradě, především výrobě jablečného moštu.

V roce 2005 se přestěhovala do kralupského penzionu pro seniory, kde žije spokojeně se svými vrstevníky.

V osmdesáti letech ale opět začala hrát a vrátila se do kralupské hery. Postupně začala hrát opět i krajské přebory a také začala trénovat mládež.

Znovu se začala účastnit mistrovství Evropy a světa. Mezi její největší úspěchy jednoznačně patří zlatá medaile na veteránském mistrovství světa ve švédském Stockholmu z roku 2004.

Momentálně žije v Kralupech nad Vltavou a i nadále se aktivně věnuje stolnímu tenisu.

„Někdy jsem prohrávala, ale svou houževnatostí jsem často své soupeřky upinkala!“

Vzkaz mladé generaci: „Nevzdávejte se ani ve špatně vypadající situaci a vždy přemýšlejte, jak z ní!“